Р Е Ш Е Н И Е
№ 4274

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4477** по описа за **2014** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 17.03.2014 г. по НАХД № 8265/2013 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № F039999/07.02.2013 г., издадено от зам. директора на Териториална дирекция на НАП – С. /ТД на НАП – С./, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция" на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Твърди се, че решението е неправилно незаконосъобразно и необосновано. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП. В съдебно заседание жалбоподателя, не се явява и не се представлява.

Ответникът, представляван от юрк. Б., взима становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 17.03.2014 г. по НАХД № 8265/2013 г., СРС е потвърдил НП № F039999/07.02.2013 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на осн. чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС, в размер на 500 (петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че [фирма] е правилно санкционирано на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, както и че описаното в АУАН и НП административното нарушение, отговаря на такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Безспорно е установено, че в процесния търговски обект, след извършена проверка на 21.01.2013 г., е разчетен общ оборот отчетени чрез ФУ в размер на 142,48 лв., сумата на паричните средства в началото на работния ден 48,60 лв., а фактическата наличност в касата е в размер на 205,22 лева. Установена е разлика в касовата наличност в размер на 14,14 лв., която не е отбелязана чрез операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, което отговаря изцяло на текста на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. – извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че районният съд не е обсъдил приложението на чл. 28 от ЗАНН, както и че е изменил санкциониращата норма, посочена в НП. Достатъчно ясни и категорични са изводите в решението, както по отношение на обществените отношения, които засяга този вид нарушения, така и досежно санкционната норма и тази, която е нарушена. Разпоредбата на чл.185, ал.2 от ЗДДС (в редакцията си в ДВ, бр. 77/04.10.2011 г.), дава възможност на административно наказващия орган да ангажира по отношение на нарушителя административно наказателна отговорност, ако наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Национална агенция за приходите. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкции по ал.1, съгласно която, лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон), се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на 500 до 2000 лв. В конкретния случай е констатирано, че деянието не води до неотразяване на приходи, съответно АНО правилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на посоченото в НП основание. Районният съд обосновано е приел, че АНО, съобразявайки се с фактите, относно характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание в минималния размер на предвиден в санкционната норма.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 17.03.2014г. по НАХД №8265/13г. на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.